



Haarlem

Gemeente Haarlem

Retouradres Postbus 511, 2003PB Haarlem

De heer O.P. Takes
Essenstraat 24-I
2011 DX Haarlem

Datum 19 september 2011
Ons kenmerk STZ/WWGZ/2011/49920
Contactpersoon P. Haker
Doorkiesnummer 023-5113431
E-mail phaker@haarlem.nl
Kopie aan cie samenleving
Onderwerp aanvulling op vragen burgerinitiatief

Geachte heer Takes,

Via een mailwisseling met de griffie heeft u laten weten dat u een reactie van ons college mist op uw inspreektekst met betrekking tot de unilocatie.

Wij hebben recent een brief gezonden aan de gemeenteraad waarmee wij ingaan op de vragen en zienswijzen die staan verwoord in het burgerinitiatief dat is ingediend ten aanzien van de unilocatie. Binnenkort wordt deze brief behandeld door de commissie Samenleving, waarover u door de griffie bent geïnformeerd.

In uw inspreektekst begint u met 'een klein stukje geschiedenis', vanaf de jaren '90 en dan met name de discussie over het al dan niet scheiden van doelgroepen, het spreiden van functies en locaties over de (binnen)stad. Ons antwoord hierop treft u onder andere aan op pagina 7 en 10 van onze brief.

In de afgelopen jaren heeft het denken over de aanpak van de problematiek van dak- en thuislozen niet stilgestaan. Dat geldt ook voor de methodische aanpak en inzichten van de zorg en opvang. Het zorgconcept in de unilocatie treft u aan bij het nieuwe plan van aanpak dat tegelijkertijd met de behandeling van het burgerinitiatief in de commissie Samenleving wordt besproken. Nogmaals willen wij benadrukken dat bij het zorgverleningsconcept van de unilocatie en de fysieke inrichting van een geschikte locatie uitdrukkelijk rekening zal worden gehouden met het scheiden van doelgroepen.

Ook uw opmerkingen met betrekking tot de eerste bespreking in een besloten commissievergadering, het tijdstip en de wijze waarop met de wijkraad is gecommuniceerd is zowel in het feitenrelaas, diverse brieven en het burgerinitiatief aan de orde gekomen.



Haarlem

2

Uw opmerking over het program van eisen hebben wij al beantwoord. Wij wijzen u in dat verband ook nog op de B&W-nota 'Plan van Aanpak Unilocatie daklozen en verslaafdenzorg' (2009/57082). In dit eerste plan van aanpak uit 2009 hebben wij al vermeld dat: 'uiteraard zal, afhankelijk van de te kiezen locatie/het nog te vinden pand, bezien moeten worden of in redelijkheid aan alle eisen concreet invulling kan worden gegeven. Het Program van Eisen is niets meer/minder dan een streefsituatie'.

U heeft een aanvraag gedaan in het kader van de Wet Openbaarheid Bestuur (WOB), waarin u de nodige financiële gegevens heeft opgevraagd. Alle stukken die betrekking hebben op de unilocatie, hebben wij in het kader van het feitenrelaas in april ter inzage gelegd bij de griffie. Dit was inclusief het laatste concept haalbaarheidsonderzoek Gedempte Oude Gracht 138. Hierin vindt u de enige financiële gegevens over deze locatie die tot nu toe beschikbaar zijn. Zoals u weet is het haalbaarheidsonderzoek niet afgerond, omdat deze in overleg met de commissie Samenleving is opgeschort in afwachting van het nieuwe plan van aanpak.

Wij gaan ervan uit dat wij met onze brief hebben voldaan aan de bestuursopdracht die de gemeenteraad aan ons heeft verstrekt en waarmee wij antwoord hebben gegeven op de vragen en zienswijzen naar aanleiding van het burgerinitiatief.

Hoogachtend,

het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,

ing. S.M.M. Borgers

de burgemeester,

mr. B.B. Schneiders

De insprekers zullen de hierna volgende tekst uitspreken en elkaar aflossen op het moment dat de voorzitter het einde van de spreektijd van de spreker aangeeft. De spreker maakt dan plaats voor de volgende, die verder gaat waar de vorige is gestopt. Otto begint.

Eerst een klein stukje geschiedenis

Nadat de gemeente Haarlem in de jaren '90 beperkte ervaring had opgedaan met het op één locatie opvangen en behandelen van daklozen, verslaafden en mensen met een psychiatrische achtergrond die ook op straat leefden, werden de doelgroepen op aparte locaties ondergebracht. Immers: de psychiatrische patiënten verhandelden hun pillen aan de verslaafden, de daklozen bleven onmiddellijk bij de locatie rondhangen, veroorzaakten daar overlast en werden op hun beurt lastig gevallen door de verslaafden die hun volgende dosis kwamen halen of gebruiken. De psychiatrische patiënten dreigden zo bij hun enkelvoudige problematiek een tweede te adopteren, etc. zodat de gemeente om begrijpelijke redenen, in het belang van de doelgroepen, tot verschillende locaties besloot. Een bijkomende doelstelling van het spreiden van locaties was het voorkomen van verhospitaliseren van de doelgroepen; een deel van hen maakte gebruik van verschillende functies en werd dan gedwongen zich te verplaatsen. O.a. de daarmee samenhangende overlast voor buurtbewoners zou uitgebreid onderzocht worden op grond van een besluit in deze commissie, maar dat onderzoek is nooit uitgevoerd. Of heeft het zin daarover ook een WOB-verzoek in te dienen? Een toelichting hierover door de wethouder lijkt wel het minste dat deze commissie en de raad hierover verdienen.

De wethouder beschouwt die verplaatsingen opeens ongemotiveerd als overlast, terwijl nieuw onderzoek juist concentratie als nauwelijks te beheersen overlast naar voren brengt. Als alle functies voor de doelgroepen in één gebouw worden ondergebracht zullen de verplaatsingen afnemen en het zal het verhospitaliseren toenemen, zo was de visie van de gemeente die inmiddels lijkt te zijn ingeruild voor niet onderbouwde verwachtingen van nieuw beleid.

Aan die verschillende locaties werden door de gemeente, op grond van haar praktijkervaringen, uiteraard verschillende eisen gesteld. Zo moesten bijvoorbeeld de daklozen aan een doorgaande weg, niet in een verblijfsgebied, worden ondergebracht, omdat zij de neiging hebben voor de deur of in kleine straatjes in de buurt te blijven rondhangen (projecteert u dit in gedachten even op de GOG 138). Zij hoeven dus niet noodzakelijkerwijs in het centrum te worden ondergebracht, waar de panden het duurst zijn van de hele stad. Verslaafden hebben een groter gebied nodig om hun dagelijkse ritme te kunnen volhouden en hoeven om die reden ook niet per sé in het centrum hun begeleiding te krijgen.

Op grond van het voorgaande is in het verleden voor de huidige verspreide locaties gekozen. Sinds particuliere bewakingsdiensten bij elke locatie toezicht houden, is de overlast daar verminderd, maar wordt door de bewoners nog steeds ervaren als zelfs voor het centrum onredelijk veel.

Toch adviseert wethouder Van der Hoek om nu wéér een draai te maken en bovenomschreven cyclus weer van voren af aan te beginnen. Het Plan van Aanpak van 31 maart 2009 slaat die weg al ongemotiveerd in. De zgn. *Vierde Voortgangsrapportage* van 1 maart jl. gaat voor het gemak zelfs geheel aan de voorgeschiedenis voorbij en neemt als eenvoudig en niet onderbouwd uitgangspunt dat overlast op één locatie minder overlast is dan overlast op drie locaties, terwijl het bovenstaande, op basis van de praktijk, het tegenovergestelde aantoont. Bezuinigingen zijn daarbij een belangrijker motief dan de

belangen van de doelgroepen, zoals uit het bovenstaande mag blijken. Het is zeer de vraag of de beoogde bezuinigingen zullen worden behaald. Uit de antwoorden op daartoe strekkende vragen die inmiddels met een beroep op de WOB zijn ingediend, zal dat duidelijk moeten worden. Het zal daaruit ook duidelijk moeten worden of de beoogde opbrengst van de verkoop van twee van de huidige locaties gebruikt zal worden voor "nieuw beleid" of dat die opbrengst als kosten zal worden betrokken in de exploitatie van de beoogde unilocatie, zeker nu het onderzoek is uitgebreid met 2 locaties die om geschikt te worden gemaakt, een grote investering behoeven.

Het is daarbij helemaal onbegrijpelijk dat de wethouder de omwonenden, de ondernemers in de omgeving, de overige stadgenoten en de bezoekers van de stad, niet eens als doelgroep van zijn beleid beschouwt, maar hun economische belang voor de stad opoffert aan slecht onderbouwd beleid, waarvoor hij de besluitvorming al lang geleden in de achterkamertjes van het stadhuis heeft bedisseld. En hij kwam er bijna mee weg

Op 6 januari jl. kopte het Haarlems Dagblad: "Alle daklozen naar De Kamp" en daarna ging het snel. In een telefoongesprek met Pieter Heiligers op dezelfde dag noteerde ik dat het overleg geheim is gehouden op verzoek van Jack van der Hoek en dat B&W daarmee akkoord zijn gegaan. Wethouder Van der Hoek is "nijdig" over het lekken van zijn plan, zo wordt mij nog gezegd. Mijn verweer dat B&W daarmee artikel 10 van de Verordening op de Wijkraden aan hun laars lappen, zal nader worden onderzocht, zo belooft de wethouder. Ik heb er niets meer over gehoord. Twee wijkraden voelen zich gepasseerd omdat zij dat ook zijn. Het werven van bewoners voor het werk van de wijkraden zal steeds moeilijker worden als B&W die bewoners slechts in woorden, maar niet in daden serieus nemen.

In een gesprek op 7 januari met Hans Vriend verklaart deze dat in de opdracht voor het zoeken naar een nieuwe unilocatie stond: "in en om het centrum" Dat laatste is kennelijk ergens in het proces geschrappt. Wanneer en waarom is nog een mysterie. De indruk dat het hele traject naar de beoogde locatie al vast ligt, wordt steeds sterker. De *Vierde Voortgangsrapportage* noemt "het vinden van een goede locatie" een "kritische succesfactor", maar B&W kunnen niet aantonen dat enige andere locatie meer dan zeer oppervlakkig is onderzocht, noch de locatie zelf, noch de impact op de omgeving. Een bij u bekend beknopt onderzoek vanuit de wijkraden Heiliglanden – De Kamp en Binnenstad dat zich uitstrekt over 43 gemeenten, onderbouwt overigens de tendens om grotere unilocaties met succes buiten het centrum te vestigen en dat niet alleen omdat de financiële lasten dan lager zijn. Het vestigen van een unilocatie in het centrum komt daarin zelfs als niet wenselijk naar voren op grond van de problemen met de handhaving van de openbare orde in een toch al drukke omgeving die het centrum nu eenmaal is.

In een slecht verspreide brief aan de bewoners uit de omgeving van de beoogde locatie staat: "Omdat dit de enige locatie is die wij nog onderzoeken, willen wij graag de direct betrokkenen informeren over deze plannen." Een duidelijker bewijs van het passeren van de wijkraden en de omwonenden in het voortraject is niet denkbaar. B&W ontkennen niettemin dat zij de betreffende verplichting hebben overtreden.

Om de besluitvorming verder op de GOG 138 te kunnen toespitsen, verandert het eerder gehanteerde "pakket van eisen" vrijwel ongemerkt in een "pakket van wensen". Aldus kunnen de specificaties van het beoogde pand binnen de besluitvorming gehaald worden. Het eerder vereiste vloeroppervlak van 1000 – 1400 m² kan hierdoor worden teruggebracht tot de ongeveer 750 m² van de beoogde locatie. Uit het feit dat de dan elders onder te brengen kantooruimte slechts 100 m² beslaat, kan eenvoudig worden afgeleid dat GOG 138 een veel te klein vloeroppervlak heeft om de gewenste functies onder te brengen.

Tenslotte moet het beoogde beleid van het college m.b.t. een unilocatie op de GOG tot een conflict in de handhaving van de openbare leiden, door enerzijds –hopelijk- aan de politie te blijven opdragen om drugsdealers op te sporen en op te sluiten en anderzijds als argument voor de plaats van de beoogde locatie aan te voeren dat de verslaafden daar de drugsdealers voor de deur zullen aantreffen

Hoezo: geen dualisme meer in de Haarlemse gemeentepolitiek?

Namens het Actiecomité Unilocatie Nee,
Otto Takes